

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Efter den gældende lov nr. 225 af 31. maj 1979 om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet (De europæiske Fællesskabers Forsamling), som ændret ved lov nr. 159 af 11. april 1984, lov nr. 960 af 19. december 1986, § 50 i lov nr. 746 af 7. december 1988 og § 7 i lov nr. 346 af 2. juni 1999, svarer grundvederlag, eftervederlag og pension for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet til de tilsvarende ydelser, der efter lov om valg til Folketinget gives til medlemmer af Folketinget.

Efter den gældende lov oppebærer repræsentanterne også et omkostningstillæg, men bestemmelserne herom har siden 1. juli 1981 været uden virkning, da finansministeren efter en bemyndigelse i loven efter indstilling fra Folketingets udvalg for Forretningsordenen har bestemt, at omkostningstillægget erstattes af den godtgørelse, der ydes fra Europa-Parlamentet til dækning af udgifter i forbindelse med rejser, som Europa-Parlamentets medlemmer foretager inden for medlemmernes eget land, jf. bekendtgørelse nr. 396 af 29. juli 1981 om omkostningstillæg for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet (De europæiske Fællesskabers Forsamling).

Med lovforslaget opretholdes paralleliteten mellem ydelserne til de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet og de danske medlemmer af Folketinget, men der etableres en klarere sammenhæng, så kommende ændringer i bestemmelserne om grundvederlag, eftervederlag, pension og efterindtægt, umiddelbart vil få samme virkning for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet.

Med lovforslaget skabes der også adgang til, at finansministeren efter indstilling fra Folketingets udvalg for Forretningsordenen kan ændre eller ophæve bestemmelser om ydelser efter loven med henblik på tilpasning til de ydelser, der fra Europa-Parlamentet ydes repræsentanterne.

Dette skal ses på baggrund af, at det med Amsterdam-traktaten blev bestemt, at Europa-Parlamentet skulle have en statut.

Europa-Parlamentet vedtog et udkast til statut den 3. december 1998, som omfattede bestemmelser om løn, omkostningsgodtgørelser og pension m.v. for medlemmerne af Europa-Parlamentet.

Der foregik op til valget i juni 1999 intense forhandlinger om denne, og hvis den var blevet vedtaget, ville den formentlig have indebåret, at der ikke længe skulle ydes nogen form for nationale ydelser til repræsentanterne.

Samtidig ville der i en sådan situation være behov for at fastsætte overgangsbestemmelser i de nationale regler, især vedrørende medlemmer, der opnår genvalg.

Sådanne overgangsbestemmelser vil med den nye lov forholdsvis hurtigt kunne fastsættes og evt. senere ændres af finansministeren efter indstilling fra Folketingets udvalg for Forretningsordenen.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser

Lovforslaget har umiddelbart ingen økonomiske konsekvenser for staten, kommunerne eller amtskommunerne.

Hvis der gennemføres ændringer i de ydelser, der efter lov om valg til Folketinget gives til medlemmer af Folketinget, vil de hermed forbundne mer- eller mindreudgifter få tilsvarende virkning for ydelser efter denne lov.

Lovforslagets administrative konsekvenser

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser.

Dersom der gennemføres ændringer i de ydelser, der efter lov om valg til Folketinget gives til medlemmer af Folketinget, og dette har administrative konsekvenser, må det forventes, at tilsvarende vil gælde for administrationen af denne lov. Det vil kun berøre staten.

Lovforslagets erhvervsøkonomiske/administrative konsekvenser

Lovforslaget har ingen erhvervsøkonomiske eller administrative konsekvenser.